

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 czerwca 2017 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Tryb. VII Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: Sędzia SR Marcin Oleśko

Protokolant: sekr. sądowy Anna Krawczyńska

w obecności Prokuratora: Tomasza Retyka, Piotra Cegiełki, Kamila Majdy, Adama Zarzyckiego

po rozpoznaniu w dniach 12.01.2017 r., 24.02.2017 r., 06.04.2017 r., 26.05.2017 r.

sprawy:

1. **P. M. (1)** s. M. i M. z domu S. ur. (...) w P.
2. **M. T.** s. K. i M. z domu K. ur. (...) w P.
3. **Ł. Z.** s. P. i D. z domu K. ur. (...) w P.

oskarżonych o to, że:

w dniu 19.12.2015 roku około godz. 01.00 na terenie stacji paliw S. w miejscowości K. gm. S., pow. (...) wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia S. B. (1), J. B. oraz M. K. w ten sposób, że zadając uderzenie pięścią w twarz oraz kopiąc po ciele spowodowali u S. B. (1) obrażenia w postaci urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu, stłuczenia okolicy obu oczodołów z zasinieniem okularowym, rany powieki dolnej oka prawego, złamania przedniej ściany zatoki szczękowej oraz ściany bocznej oczodołu po stronie lewej z krwiakiem policzka, które to obciążenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego, u J. B. spowodowali stłuczenie głowy i twarzy oraz stłuczenia palców obu rąk które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego, a u M. K. spowodowali obrażenia w postaci stłuczenia głowy, stłuczenia i otarcia skóry twarzy, stłuczenia braku prawego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego

tj. o czyn z art. 158 § 1 kk

1. oskarżonych **P. M. (1)**, **M. T.**, **Ł. Z.** uznaje za winnych tego, że w dniu (...) roku około godz. 01.00 na terenie stacji paliw S. w miejscowości K. gm. S., pow. (...) wspólnie i w porozumieniu dokonali pobicia S. B. (1), J. B. oraz M. K. w ten sposób, że zadając uderzenia pięścią w twarz oraz kopiąc po ciele i głowie spowodowali u S. B. (1) obrażenia w postaci urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu i utratą przytomności, stłuczenia okolic obu oczodołów z zasinieniami okularowymi powiek, rany powieki dolnej oka prawego, złamania bocznej ściany oczodołu lewego i przedniej ściany zatoki szczękowej z krwiakiem policzka, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego, a ponadto narazili S. B. (1) na bezpośrednie niebezpieczeństwo uszkodzenia jego gałek ocznych lub podstawy czaszki, albo powstania krwiaka śródczaszkowego, czyli narazili S. B. (1) na bezpośrednie nastąpienie skutków określonych w art. 156 § 1 kk, natomiast u J. B. spowodowali stłuczenie głowy i twarzy oraz stłuczenia palców obu rąk, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego, a ponadto swoim zachowaniem narazili J. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia

skutków z art. 157 § 1 kk, natomiast u M. K. spowodowali obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy, stłuczenia i otarcia skóry twarzy, stłuczenia barku prawego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego, a ponadto swoim zachowaniem narazili M. K. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutków z art. 157 § 1 kk, przy czym oskarżeni dokonali umyślnego zamachu na zdrowie pokrzywdzonych działając publicznie, z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, czym wyczerпали dyspozycje art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk i za to na podstawie art. 158 § 1 kk w zw. z art. 57a § 1 kk oskarżonym **P. M. (1), M. T., Ł. Z.** wymierza kary po 3 (trzy) miesiące pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk oraz art. 73 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego **P. M. (1)** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat oraz oddaje go w okresie próby pod dozór kuratora;

3. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk oraz art. 73 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonych **M. T. i Ł. Z.** kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 2 (dwóch) lat oraz oddaje ich w okresie próby pod dozór kuratora;

4. na podstawie art. 72 § 1 pkt 2 kk zobowiązuje oskarżonych **P. M. (1), M. T., Ł. Z.** do przeproszenia pokrzywdzonych S. B. (1), J. B. i M. K. na piśmie w terminie 1 (jednego) miesiąca od uprawomocnienia się wyroku;

5. na podstawie art. 71§1 kk wymierza oskarżonemu **P. M. (1)** karę grzywny w ilości 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

6. na podstawie art. 71§1 kk wymierza oskarżonym **M. T. i Ł. Z.** kary grzywny w ilości po 100 (sto) stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 (dwudziestu) złotych;

7. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu **P. M. (1)** okres zatrzymania w sprawie w dniu 19 grudnia 2015 roku od godz. 01.40 do godz. 02.50, przyjmując, iż jest on równoważny 2 (dwóm) dziennym stawkom grzywny;

8. na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu **M. T.** okres zatrzymania w sprawie w dniu 19 grudnia 2015 roku od godz. 01.40 do godz. 02.50, przyjmując, iż jest on równoważny 2 (dwóm) dziennym stawkom grzywny;

9. na podstawie art. 57a § 2 kk orzeka od oskarżonych **P. M. (1), M. T., Ł. Z.** na rzecz pokrzywdzonego S. B. (1) nawiązki w kwocie po 7.000 (siedem tysięcy) złotych od każdego z nich;

10. na podstawie art. 57a § 2 kk orzeka od oskarżonych **P. M. (1), M. T., Ł. Z.** na rzecz pokrzywdzonego M. K. nawiązki w kwocie po 2.000 (dwa tysiące) złotych od każdego z nich;

11. na podstawie art. 57a § 2 kk orzeka od oskarżonych **P. M. (1), M. T., Ł. Z.** na rzecz pokrzywdzonego J. B. nawiązki w kwocie po 2.000 (dwa tysiące) złotych od każdego z nich;

12. zasądza od oskarżonych **P. M. (1), M. T., Ł. Z.** na rzecz oskarżyciela posiłkowego S. B. (1) kwoty po 448 (czteryście czterdzieści osiem) złotych od każdego z nich tytułem zwrotu uzasadnionych wydatków związanych z ustanowieniem w sprawie jednego pełnomocnika;

13. zasądza od oskarżonego **P. M. (1)** na rzecz Skarbu Państwa kwotę 230,06 (dwieście trzydzieści złotych sześć gorszy) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwotę 160 (sto sześćdziesiąt) złotych tytułem opłat;

14. zasądza od oskarżonych **M. T., Ł. Z.** na rzecz Skarbu Państwa kwoty po 230,06 (dwieście trzydzieści złotych sześć gorszy) złotych tytułem zwrotu wydatków oraz kwoty po 260 (dwieście sześćdziesiąt) złotych tytułem opłat.

UZASADNIENIE

W dniu 18 grudnia 2015 roku pokrzywdzeni S. B. (1), J. B., M. K. spotkali się w barze (...) w S., gdzie spożywali piwo. Był z nimi również J. S. (1), który nie pił alkoholu, gdyż był kierowcą.

/zeznania S. B. (1) – k. 2 Zbiór C akt (...) k. 90-91;

zeznania M. K. – k. 91v-92v.;

zeznania J. B. – k. 92v.-93v.;

zeznania J. S. (1) – k. 11v. Zbiór C akt (...), k. 94-95/

Po opuszczeniu lokalu pokrzywdzeni wraz z J. S. (1) udali się na stację paliw S. w miejscowości K.. Na stację tą przybyli w nocy 19 grudnia 2015 roku około godziny 1.00. Weszli na teren sklepu znajdującego się na stacji paliw. Kiedy wchodzili do budynku na zewnątrz stała grupa osób. Pokrzywdzeni zamówili hot dogi. Kiedy czekali na hot dogi, jeden z oskarżonych wszedł do budynku stacji i zaczął prowokująco wymachiwać w kierunku pokrzywdzonych i coś do nich krzyczeć.

/zeznania S. B. (1) – k. 2 Zbiór C akt (...), k. 90-91;

zeznania M. K. – k. 91v-92v.;

zeznania J. B. – k. 92v.-93v.;

zeznania J. S. (1) – k. 11v. Zbiór C akt (...) k. 94-95;

częściowo zeznania A. J. – k. 147v.;

wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1) – k. 48v.-49 Zbiór A akt (...) k. 89-89v.;

wyjaśnienia oskarżonego Ł. Z. – k. 53v.-54 Zbiór A akt (...) k. 122v.-123;

wyjaśnienia oskarżonego M. T. – k. 58v.-59 Zbiór A akt (...) k. 122v.;

dokumentacja zdjęciowa – k. 19-25, k. 41-42 Zbiór A akt (...)

płyta CD z zapisem monitoringu – k. 43 Zbiór A akt (...)

Po odebraniu hot dogów pokrzywdzeni wraz z J. S. (1) opuścili budynek stacji paliw i udali się do samochodu. Na zewnątrz budynku pomiędzy pokrzywdzonymi i oskarżonymi doszło do wymiany zdań. Oskarżeni mieli pretensje do pokrzywdzonych, że przebywają na „ich terenie”. Wtedy pokrzywdzeni zostali zaatakowani przez oskarżonych P. M. (1), M. T., Ł. Z..

/zeznania S. B. (1) – k. 2 Zbiór C akt (...) k. 90-91;

zeznania M. K. – k. 91v-92v.;

zeznania J. B. – k. 92v.-93v.;

zeznania J. S. (1) – k. 11v. Zbiór C akt (...) k. 94-95;

wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1) – k. 48v.-49 Zbiór A akt (...) k. 89-89v.;

wyjaśnienia oskarżonego Ł. Z. – k. 53v.-54 Zbiór A akt (...) k. 122v.-123;

wyjaśnienia oskarżonego M. T. – k. 58v.-59 Zbiór A akt (...), k. 122v.;

notatka urzędowa – k. 1, k. 8 Zbiór A akt (...)

dokumentacja zdjęciowa – k. 19-25, k. 41-42 Zbiór A akt (...)

płyta CD z zapisem monitoringu – k. 43 Zbiór A akt (...)

Oskarżeni dokonali pobicia S. B. (1), J. B., M. K. w ten sposób, że zadawali im uderzenia pięścią w twarz oraz kopali po ciele

i głowie. S. B. (1) po zadaniu mu ciosów i kopaniu stracił przytomność.

/zeznania S. B. (1) – k. 2 Zbiór C akt (...) k. 90-91;

zeznania M. K. – k. 91v-92v.;

zeznania J. B. – k. 92v.-93v.;

zeznania J. S. (1) – k. 11v. Zbiór C akt (...) k. 94-95;

częściowo zeznania J. S. (2) – k. 123v.-124v.;

wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1) – k. 48v.-49 Zbiór A akt (...) k. 89-89v.;

wyjaśnienia oskarżonego Ł. Z. – k. 53v.-54 Zbiór A akt (...) k. 122v.-123;

wyjaśnienia oskarżonego M. T. – k. 58v.-59 Zbiór A akt (...) k. 122v./

Natomiast J. B. i M. K. próbowali się bronić, cofając się, oraz uderzając oskarżonych.

/zeznania S. B. (1) – k. 2 Zbiór C akt (...) k. 90-91;

zeznania M. K. – k. 91v-92v.;

zeznania J. B. – k. 92v.-93v.;

zeznania J. S. (1) – k. 11v. Zbiór C akt (...) k. 94-95;

wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1) – k. 48v.-49 Zbiór A akt (...) k. 89-89v.;

wyjaśnienia oskarżonego Ł. Z. – k. 53v.-54 Zbiór A akt (...) k. 122v.-123;

wyjaśnienia oskarżonego M. T. – k. 58v.-59 Zbiór A akt (...) k. 122v.;

dokumentacja lekarska dot. P. M. (1) – k. 27-30 Zbiór A akt (...) k. 117-120/

W wyniku powyższego zachowania oskarżonych S. B. (1) doznał urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu i utratą przytomności, stłuczenia okolic obu oczodołów

z zasinieniami okularowymi powiek, rany powieki dolnej oka prawego, złamania bocznej ściany oczodołu lewego i przedniej ściany zatoki szczękowej z krwiakiem policzka, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego. Ponadto oskarżeni narazili S. B. (1) na bezpośrednie niebezpieczeństwo uszkodzenia jego gałek ocznych lub podstawy czaszki, albo

powstania krwiaka śródczaszkowego, czyli narazili S. B. (1) na bezpośrednie nastąpienie skutków określonych w art. 156 § 1 kk.

/opinia lekarska – k. 12 Zbiór A akt (...) k. 107-108, k. 146v.-147;

karta informacyjna – k. 39-40, k. 41

karta wypisowa – k. 42;

dokumentacja medyczna – k. 43, k. 44;

zeznania S. B. (1) – k. 2 Zbiór C akt (...) k. 90-91/

Natomiast oskarżeni spowodowali u J. B. stłuczenie głowy i twarzy oraz stłuczenia palców obu rąk, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego,

a ponadto swoim zachowaniem narazili J. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutków z art. 157 § 1 kk.

/opinia lekarska – k. 34 Zbiór A akt (...)

zeznania J. B. – k. 92v.-93v.;

karta informacyjna – k. 15 Zbiór A akt (...)

W wyniku powyższego zachowania oskarżonych M. K. doznał obrażeń ciała w postaci stłuczenia głowy, stłuczenia i otarcia skóry twarzy, stłuczenia barku prawego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego, a ponadto swoim zachowaniem narazili M. K. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutków z art. 157 § 1 kk.

/opinia lekarska – k. 32 Zbiór A akt (...)

zeznania M. K. – k. 91v-92v.;

karta informacyjna – k. 26 Zbiór A akt (...)

P. M. (1) w chwili zdarzenia był nietrzeźwy.

/protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 4 Zbiór A akt (...)

M. T. w chwili zdarzenia był nietrzeźwy.

/protokół z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym – k. 7 Zbiór A akt (...)

P. M. (1) ma 21 lat. Legitymuje się średnim wykształceniem. Z zawodu jest fryzjerem. Aktualnie jest osobą bezrobotną, zarejestrowaną w PUP, bez prawa do zasiłku. Nie osiąga żadnych dochodów. Jest kawalerem. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Jest właścicielem domu o pow. około 60-70 m², posadowionym na działce o pow. około 1000 m².

/dane osobo – poznawcze – k. 88v.-89/

M. T. ma 22 lata. Legitymuje się wykształceniem zawodowym. Z zawodu jest kucharzem. Jest zatrudniony w firmie ślusarskiej PPHU (...) w M. na stanowisku ślusarz. Z pracy tej osiąga miesięczny dochód w kwocie 1400 złotych. Jest kawalerem. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Nie posiada majątku.

/dane osobo – poznawcze – k. 121v./

Ł. Z. ma 28 lat. Legitymuje się wykształceniem podstawowym. Nie ma wyuczonego zawodu. Jest zatrudniony w firmie (...) w P. jako pracownik fizyczny. Z pracy tej osiąga dochód w kwocie około 1500 złotych. Jest kawalerem. Nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Majątku nie posiada.

/dane osobo – poznawcze – k. 122/

Ł. Z. nie był dotychczas karany.

/dane o karalności – k. 110/

P. M. (1) nie jest karany.

/dane o karalności – k. 44 Zbiór A akt (...)

M. T. nie jest osobą karaną.

/dane o karalności – k. 45 Zbiór A akt (...)

P. M. (1) został zatrzymany w dniu 19 grudnia 2015 roku w godzinach 01.40-02.50.

/protokół zatrzymania osoby – k. 2 Zbiór A akt (...)

M. T. został zatrzymany w dniu 19 grudnia 2015 roku w godzinach 01.40-02.50.

/protokół zatrzymania osoby – k.5 Zbiór A akt (...)

Składając wyjaśnienia na etapie postępowania przygotowawczego P. M. (1) podniósł, iż przyznaje się o popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że w dniu

19 grudnia 2015 roku uczestniczył w pobiciu 3 lub 4 chłopaków na stacji paliw S.

w miejscowości K.. W tym pobiciu brał udział M. T. i dwóch innych nie znanych mu mężczyzn. P. M. (1) wyjaśnił, iż zadawał ciosy pięścią. Nie pamiętał natomiast czy kopał pokrzywdzonych. Wskazał ponadto, iż w wyniku tego zajścia on też doznał obrażeń, miał wylew krwawy w oku i coś z kręgosłupem. Prowadzącym zajścia był M. T., który został sprowokowany przez pokrzywdzonych tym, że się patrzyli na oskarżonych. Z tego co pamiętał P. M. (1) to bił tylko jednego z pokrzywdzonych, lecz nie by w stanie wskazać którego.

/wyjaśnienia oskarżonego P. M. (1) – k. 48v.-49 Zbiór A akt (...)

Przesłuchany w charakterze oskarżonego P. M. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił: „Ja chciałbym przeprosić za to co się stało. To wszystko działo się pod wpływem alkoholu, bardzo mi głupio i bardzo tego żałuję. To zdarzenie przebiegało tak, jak jest to opisane w zarzucie. Ja wcześniej nie znałem pokrzywdzonych. Nie wiem czy pozostali oskarżeni znali pokrzywdzonych. Ja chciałbym się dobrowolnie poddać karze w tym postępowaniu i wymierzenie mi kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych każda po 10 zł oraz nałożenie na mnie dozoru kuratora oraz pokrycie kosztów

i opłat sądowych. Chcę jeszcze raz przeprosić za swoje zachowanie, głupio mi z tego powodu. Od tego zdarzenia mam problemy z kręgosłupem, chodzę do kręgarza, nie mogę siedzieć prosto. ja nie pamiętam dokładnie jak doszło do tego zdarzenia i jaki był jego przebieg. Byliśmy wtedy na stacji, nie pamiętam dokładnie. Wtedy to było tak szybko, że nie mam pojęcia kto zaatakował i jak zaczęła się bójka. Na tej stacji byłem w towarzystwie M. T., był jeszcze jeden, chyba był to Ł. Z.. Tam tyle osób się kręciło, że nie mam pojęcia, kto tam jeszcze był. Ja wyjaśniłem, że prowadzącym zajścia był M. T., bo policjant który mnie przesłuchiwał powiedział, że na kamerach z zajścia ewidentnie widać, że M. zaczął i dlatego to wyjaśniłem. Ja nie pamiętam czy T. jakoś się zwracał do pokrzywdzonych. Ja nie pamiętam okoliczności, bo ja byłem pod wpływem alkoholu. Wtedy dużo wypilem. Pamiętam, że na komendzie stwierdzono, że mam promil alkoholu. Ja nie wiem, być może podczas tego zajścia uderzyłem kogoś z pięści, ale nie pamiętam. Nie kojarzę, aby

ktos podczas tego zajscia stracil przytomnosc. My uciekliśmy z miejsca zdarzenia i nastepnie zatrzymala nas policja. Ja nie wiem, nie pamietam czy policjanci stosowali wobec nas srodki przymusu bezposredniego”.

/wyjasnienia oskarzonego P. M. (1) – k. 89-89v./

Ponadto P. M. (1) wyjasnil: „ja chcialem sie skontaktowac z pokrzywdzonymi, zeby ich przeprosic, ale policjant powiedzial mi, ze sa za granica, ze nie ma z nimi kontaktu i lepiej, zeby tego nie robic”.

/wyjasnienia oskarzonego P. M. (1) – k. 92v./

Przesluchany w charakterze podejrzanego L. Z. przyznal sie do popelnienia zarzucanego mu czynu. Wyjasnil, iz w dniu 19 grudnia 2015 roku spotkal sie w P.

z kolezanka S., z ktora spozyl kilka piw. Nastepnie udali sie na stacje paliw by tam jeszcze kupic kilka piw. Po drodze dolaczylo do nich jeszcze dwuch nieznanych chlopakow,

z ktorych jeden mial na imie M. lub M.. Na stacji paliw weszli do sklepu i kupili alkohol. W srodku sklepu byli chlopaki, z ktorych jeden powiedzial do L. Z. „co sie gapisz”. Oskarzeni wyszli ze sklepu stacji i zaczekali na pokrzywdzonych na zewnatrz. Gdy pokrzywdzeni opuścili sklep doszlo do wymiany zdań z oskarzonymi. Pojawily sie wyzwiska i doszlo do bójki. Pierwszy zaatakowal L. Z.. Nastepnie pokrzywdzonych bili wszyscy oskarzeni oraz jeszcze jeden nieznanый chlopak, ktory dolaczył sie po stronie oskarzonych. L. Z. nie pamietal komu zadawal ciosy. W pewnej chwili S. go odcignela. Wtedy powstala przewaga pokrzywdzonych, ktorzy w kilku zaczeli atakowac M.. Wtedy L. Z. ruszyl mu na pomoc. L. Z. wyjasnil, ze bardzo zaluje tego ci sie stalo. Podniosl, ze nie bylo to zamierzone. Wyjasnil, ze byl wtedy pod wplywem alkoholu i nie do konca wiedzial co sie dzieje. Wskazal, ze chialby przeprosic za swoje zachowanie.

/wyjasnienia oskarzonego L. Z. – k. 53v.-54 Zbiór A akt (...)

Takze przed Sadem oskarzony L. Z. przyznal sie do popelnienia zarzucanego mu czynu i wyjasnil: „Ja tylko pamietam to zdarzenie tak mniej wiecej dlatego prosze

o odczytanie moich wyjasnień. S. na F. miala dwuczlonowe imie, nie miala nazwiska, blizszych danych osobowych jej nie znam, ona zerwala ze mną kontakt. ja nie pamietalem tego zdarzenia i szczerze powiedziawszy to, ze ja zaatakowalem jako pierwszy, to dowiedzialem sie dopiero z monitoringu, ktory mi pokazywal policjant. Nie bylo takiej sytuacji, zeby ktos z uczestnikow tego zdarzenia stracil przytomnosc. Nie pamietam dokladnie czy ja sie bilem caly czas z jedna osoba czy te osoby sie zmieniały, natomiast pamietam, ze jedna osoba byla kopana, i to byl chyba M. T.. Jak przyjechala karetka pogotowia, to mnie juz na miejscu zdarzenia nie bylo. Ja moge spróbować ustalic dane personalne dziewczyny z ktora bylem na stacji paliw”.

/wyjasnienia oskarzonego L. Z. – k. 122-123/

Ponadto L. Z. wyjasnil: „Jak ja w trakcie bójki odchodilem z miejsca zdarzenia, bo poszedlem za ta dziewczyna, ktora uciekala i plakala, ona nie chiala ze mną rozmawiac i uciekla do domu, a ja poszedlem w kierunku P. i kojarzylem, ze jechalo jakies auto podobne do tego, jakim przyjechali te chlopaki na miejsce zdarzenia”.

/wyjasnienia oskarzonego L. Z. – k. 124v./

Wyjasniajac jako podejrzaný M. T. podniosl, ze przyznaje sie do popelnienia zarzucanego mu czynu. Wyjasnil, ze w dniu 19 grudnia 2015 roku zostal wraz

z P. M. (1) zatrzymany przez Policje, gdyzbral udzial w pobiciu na stacji paliw S. w miejscowosci K.. M. T. tego dnia byl na stacji paliw z P. M. (1). M. T. byl nietrzezwy wiec wszystkiego dokladnie nie pamietal.

W czasie gdy szli na stacje paliw po drodze dolaczyly do nich inne nieznanе osoby. Na terenie stacji paliw spotkali pokrzywdzonych, ktorzy stali przy kasie. Zaczela sie wzajemna wymiana zdań. Oskarzeni poczekali na pokrzywdzonych przed sklepem stacji paliw. Po wyjściu pokrzywdzonych z budynku stacji doszlo do wymiany slownej oskarzonych

z pokrzywdzonymi. Następnie oskarżeni zaatakowali pokrzywdzonych. M. T. nie pamiętał dokładnie przebiegu zajścia. Nie pamiętał też osób z którymi się bił. M. T. pamiętał, że w pewnym momencie był bity przez trzy osoby. Z tego co sobie przypominał M. T. to on zadawał ciosy tylko z pięści. W chwili gdy trwała już szamotanina to dobiegł jeszcze jeden nieznaną chłopak, który pomagał oskarżonym.

W wyniku tego zdarzenia M. T. miał siniaki w szczególności na twarzy i głowie. Nie leczył się z tego powodu.

/wyjaśnienia oskarżonego M. T. – k. 58v.-59 Zbiór A akt (...)

Składając wyjaśnienia przed Sądem M. T. wyjaśnił: „Wiem pod jakim zarzutem pozostaję. Przyznaję się do popełnienia zarzucanego mi czynu. Ja nie będę składał wyjaśnień, bo na dzień dzisiejszy nie pamiętam dokładnie zdarzenia. Nie kojarzę, żeby któraś z osób uczestnicząca w zdarzeniu straciła przytomność. Ja pamiętam, że leżałem na ziemi i mnie kopali. To było rok temu, nie pamiętam dokładnie jak to było, nie pamiętam z jakim zamiarem my czekaliśmy na tych chłopaków przed stacją paliw. W trakcie zatrzymywania mnie przez policję po zdarzeniu policjanci używali wobec mnie środków przymusu bezpośredniego. Ja wtedy byłem pijany i uciekałem policjantom i dlatego użyli wobec mnie tych środków przymusu bezpośredniego. Policjanci założyli mi m.in. kajdanki i wsadzili mnie do samochodu. Nie za bardzo pamiętam moment ucieczki z miejsca zdarzenia. Nie potrafię sobie przypomnieć z jakiego powodu się oddaliłem z miejsca zdarzenia”.

/wyjaśnienia oskarżonego M. T. – k. 122v./

Ustalając stan faktyczny w niniejszej sprawie Sąd oparł się przede wszystkim na osobowym materiale dowodowym w postaci zeznań: S. B. (1), M. K., J. B., J. S. (1), A. J. oraz wyjaśnień: P. M. (1), Ł. Z., M. T.. Wskazane zeznania i wyjaśnienia wzajemnie ze sobą korespondują i uzupełniają się dlatego też zasługują na obdarzenie ich walorem wiarygodności. Pojawiające się w nich niewielkie rozbieżności nie mogą mieć wpływu na odmienną ocenę tych zeznań i wyjaśnień. Trzeba bowiem mieć na uwadze, że całe zdarzenie miało dynamiczny przebieg, ponadto nie było możliwości stałego kontrolowania przebiegu całego zdarzenia przez wszystkich jego uczestników, gdyż każda z osób koncentrowała się na swoim fragmencie zdarzenia. Wskazany materiał dowodowy pozwolił wprawdzie na ustalenie, iż także pokrzywdzeni zadawali pojedyncze ciosy oskarżonym, jednak nie mieliśmy w tym wypadku do czynienia z bójką między dwoma grupami mężczyzn. Powołany osobowy materiał dowodowy pozwolił bowiem na ustalenie, iż w niniejszej sprawie stroną agresywną i atakującą byli oskarżeni, natomiast pokrzywdzeni jedynie bronili się. W tym miejscu w szczególności warto zwrócić uwagę na zeznania A. J.. Był to pracownik stacji benzynowej świadczący pracę w chwili zdarzenia. Jest ona osobą obcą dla pokrzywdzonych i oskarżonych, nie ma zatem żadnego interesu w tym aby składać zeznania na korzyść którejkolwiek ze stron. Świadek ten podniosła, że pokrzywdzeni zachowywali się na stacji w sposób spokojny i kulturalny.

Sąd uznał za wiarygodny także pozostały nieosobowy materiał dowodowy zgromadzony w sprawie, w postaci: dokumentacji zdjęciowej, płyty CD z zapisem monitoringu, notatek urzędowych, dokumentacji lekarskiej, protokołów z przebiegu badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym, danych o karalności, gdyż nie był on podczas postępowania kwestionowany i Sąd nie znalazł podstaw, aby podważyć jego wiarygodność.

Ponadto wersja zaprezentowana przez pokrzywdzonych jest wiarygodna, także dlatego, że mechanizm powstania obrażeń opisany i przeanalizowany przez biegłego R. K. odpowiada relacji pokrzywdzonych.

Wydane w sprawie opinie pisemne i ustne lekarskie biegłego R. K. nie budzą zastrzeżeń pod względem fachowości i rzetelności. Nie były one także kwestionowane przez strony. Dlatego były też one podstawą ustaleń faktycznych w zakresie tymi opiniami objętymi. Ponadto korespondują one z załączoną dokumentacją medyczną.

Nie mają znaczenia dla sprawy zeznania W. P. oraz M. C.. Wskazani świadkowie nie mieli wiedzy na temat zdarzenia.

Mając na uwadze powyższe Sąd uznał, iż P. M. (1), M. T., Ł. Z. dokonali zarzucanego im czynu.

Reasumując oskarżeni w dniu (...) roku około godziny 01.00

na terenie stacji paliw S. w miejscowości K. dokonując pobicia S. B. (1), J. B. oraz M. K. w ten sposób że zadawali uderzenia pięścią w twarz oraz kopiąc po ciele i głowie spowodowali u S. B. (1) obrażenia w postaci urazu głowy ze wstrząśnieniem mózgu i utratą przytomności, stłuczenia okolic obu oczodołów z zasinieniami okularowymi powiek, rany powieki dolnej oka prawego, złamania bocznej ściany oczodołu lewego i przedniej ściany zatoki szczękowej z krwakiem policzka, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego, a ponadto narazili S. B. (1) na bezpośrednie niebezpieczeństwo uszkodzenia jego gałek ocznych lub podstawy czaszki, albo powstania krwiaka śródczaszkowego, czyli narazili S. B. (1) na bezpośrednie nastąpienie skutków określonych w art. 156 § 1 kk, natomiast u J. B. spowodowali stłuczenie głowy i twarzy oraz stłuczenia palców obu rąk, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego, a ponadto swoim zachowaniem narazili J. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutków z art. 157 § 1 kk, natomiast u M. K. spowodowali obrażenia ciała w postaci stłuczenia głowy, stłuczenia i otarcia skóry twarzy, stłuczenia barku prawego, które to obrażenia spowodowały naruszenie czynności narządów jego ciała trwające nie dłużej niż siedem dni w rozumieniu przepisów kodeksu karnego, a ponadto swoim zachowaniem narazili M. K. na bezpośrednie niebezpieczeństwo nastąpienia skutków z art. 157 § 1 kk, swoim zachowaniem wyczerpali dyspozycję art. 158 § 1 kk.

Sąd dzieląc tym samym co do zasady kwalifikację prawną przyjętą przez oskarżyciela publicznego, mając na uwadze treść opinii biegłego chirurga w opisie czynu doprecyzował, iż oskarżeni kopali pokrzywdzonych także po głowie a ponadto, że S. B. (1) utracił przytomność a nadto, iż swoim zachowaniem narazili pokrzywdzonego S. B. (1) na bezpośrednie niebezpieczeństwo uszkodzenia jego gałek ocznych lub podstawy czaszki albo powstania krwiaka śródczaszkowego, czym narazili na bezpośrednie nastąpienie skutków określonych w art. 156 § 1 kk. Ponadto Sąd przyjął, iż oskarżeni swoim zachowaniem narazili pokrzywdzonych J. B. i M. K. na niebezpieczeństwo utraty zdrowia w rozumieniu art. 157 § 1 kk.

Art. 158 § 1 kk stanowi m. in., iż podlega karze, kto bierze udział w pobiciu, w którym naraża się człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia albo nastąpienie skutku określonego w art. 156 § 1 kk lub 157 § 1 kk.

Przez pobicie w rozumieniu w/w przepisu rozumieć należy czynną napaść przynajmniej dwóch osób na jedną osobę, gdy po stronie atakujących występuje przewaga. Podmiotem tego przestępstwa jest każdy, kto w jakikolwiek sposób bierze udział w pobiciu i niezależnie od tego, czy jego osobisty udział wykazuje cechy działania niebezpiecznego dla życia lub zdrowia człowieka. Nie jest konieczne, by konkretna osoba zadała zaatakowanemu cios, wystarczy świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem drugiego lub większej grupy osób przeciwko innemu człowiekowi.

Ponadto mając na uwadze, że oskarżeni dokonali umyślnego zamachu na zdrowie pokrzywdzonych działając publicznie, z oczywiście błahego powodu, okazując przez to rażące lekceważenie porządku prawnego, Sąd dokonał uzupełnienia opisu czynu oraz kwalifikacji prawej czynu poprzez dodanie art. 57a § 1 kk. Oskarżeni zaatakowali pokrzywdzonych tylko dlatego, że Ci ostatni pojawili się jak to określili oskarżeni „nie na swoim terenie”.

Sąd uznał oskarżonych za winnych popełnienia zarzucanego im czynu, ponieważ nie zachodzi żadna okoliczność wyłączająca winę w rozumieniu Kodeksu Karnego. Oskarżeni nie dali posłuchu normie prawnej, mimo iż mieli taką możliwość.

Na korzyść oskarżonych Sąd poczytał ich uprzednią niekaralność. Ponadto oskarżeni przyznali się do popełnienia zarzucanego im czynu i chcieli skorzystać z instytucji opisanej w treści art. 335 kpk. Nie można zapominać też o młodym wieku oskarżonych. P. M. (1) jest sprawcą młodocianym. M. T. miał w chwili czynu nieznacznie przekroczone 21 lat. Także Ł. Z. jest jeszcze dość młodym człowiekiem. Ponadto P. M. (1) wyraził skruchę i przeprosił za swoje zachowanie. Nadto na korzyść oskarżonym Sąd uwzględnił ich dotychczasowy ustabilizowany tryb życia. P. M. (1)

w trakcie postępowania przygotowywał się do matury. Ma wyuczony zawód fryzjera. M. T. z zawodu jest kucharzem. Jest zatrudniony w firmie ślusarskiej PPHU (...)

w M. na stanowisku ślusarza. Ł. Z. jest zatrudniony w firmie (...)

w P. jako pracownik fizyczny. Tym samym oskarżeni albo pracują albo kontynuują naukę.

Jako okoliczność obciążającą co do P. M. (1) oraz M. T. Sąd wziął pod uwagę fakt, iż zarzucanego im czynu dopuścili się działając w stanie nietrzeźwości. Ponadto wszystkim oskarżonym poczytano na niekorzyść przede wszystkim charakter

i rozmiar obrażeń jakich doznał pokrzywdzony S. B. (1) w wyniku ich działania oraz fakt, że swoim zachowaniem narazili tego pokrzywdzonego na spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu. Wobec S. B. (1) sprawcy wykazali się szczególną brutalnością.

Mając na uwadze poczynione ustalenia faktyczne, analizując i oceniając w powyższy sposób zebrane w sprawie dowody, nie budzi wątpliwości, że zachowanie oskarżonych stanowi czyn zabroniony o bardzo dużym stopniu społecznej szkodliwości.

Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości, Sąd kierował się w szczególności:

- rodzajem dobra naruszonego jakim jest w przedmiotowej sprawie zdrowie człowieka;
- rozmiarem wyrządzonej i grożącej szkody - naruszenie prawidłowego funkcjonowania organizmu pokrzywdzonego S. B. (2) na okres powyżej 7 dni natomiast pokrzywdzonych J. B. i M. K. na okres poniżej 7 dni, przy jednoczesnym narażeniu pokrzywdzonego S. B. na bezpośrednie niebezpieczeństwo spowodowania ciężkiego uszczerbku na zdrowiu, natomiast pokrzywdzonych J. B. i M. K. na niebezpieczeństwo utraty zdrowia powyżej dni 7;
- sposobem i okolicznościami popełnienia czynu – dość duża brutalność w działaniu oskarżonych;
- popełnieniem przestępstwa umyślnie z zamiarem bezpośrednim;
- motywację sprawców - dopuścili się przestępstwa z bardzo błahego powodu jakim było pojawienie się pokrzywdzonych w miejscu, w którym zdaniem oskarżonych tylko oni mieli prawo przebywać.

Mając na uwadze powyższe kwestie, a także zważając, aby kara była współmierna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, a także, aby zrealizowała cele zapobiegawcze i poprawcze w stosunku do oskarżonych oraz wytyczne w zakresie prewencji ogólnej, Sąd wymierzył oskarżonym kary po 3 miesiące pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 2 kk wobec P. M. (1) oraz na podstawie 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wobec M. T. i Ł. Z. wykonanie orzeczonej w stosunku do oskarżonych kary pozbawienia wolności warunkowo zawieszono na okres próby 2 lat.

Mając na uwadze wskazany powyżej szereg okoliczności łagodzących Sąd zdecydował, że karą odpowiednią, która spełni zamierzone cele wychowawcze

i zapobiegawcze wobec oskarżonych jest kara pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. W ocenie Sądu nie ma podstaw do izolacyjnego oddziaływania na postawę oskarżonych, a jedynie słusznym rozwiązaniem jest surowe napiętnowanie ich występku. Stąd też Sąd wymierzył oskarżonym karę z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat. W ocenie Sądu wyznaczony okres próby pozwoli na weryfikację pozytywnej prognozy kryminologicznej postawionej wobec oskarżonych. Kara ta w połączeniu z efektywnie zastosowaną sankcją w postaci grzywny powstrzyma oskarżonych od popełnienia w przyszłości przestępstw, a w społeczeństwie wzmocni przekonanie o skutecznie udzielonej przez państwo ochronie prawnej.

Sąd ponadto oddał oskarżonych w okresie próby pod dozór kuratora.

Jeżeli chodzi o P. M. (1) dozór jest obowiązkowy przy zawieszaniu wykonania kary, gdyż jest on młodocianym sprawcą przestępstwa umyślnego (art. 73 § 2 kk).

Natomiast celem efektywnego kontrolowania oskarżonych M. T.

i Ł. Z., czy przestrzegają oni porządku prawnego Sąd na podstawie art. 73 § 1 kk oddał tych oskarżonych w okresie próby pod dozór kuratora sądowego. Dozór ten będzie dodatkowo oddziaływał wychowawczo na oskarżonych i dodatkowo przyczyni się do zapobiegania powrotowi przez nich na drogę przestępstwa.

Zgodnie z art. 72 § 1 kk Sąd zawieszając wykonanie kary obligatoryjnie musi nałożyć na sprawcę przynajmniej jeden z obowiązków probacyjnych wskazanych enumeratywnie w powołanym artykule. Zdaniem Sądu w realiach niniejszej sprawy wystarczającym jest zastosowanie środka polegającego na przeproszeniu pokrzywdzonych, na piśmie w terminie 1 miesiąca od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.

Na podstawie art. 71 § 1 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego P. M. (2) karę grzywny w wysokości 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Natomiast wobec oskarżonych M. T. i Ł. Z. na podstawie art. 71 § 1 k.k. Sąd orzekł kary grzywny w wysokości po 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 złotych.

Należy zaznaczyć, że wśród zastosowanych wobec oskarżonych kar, tylko kara grzywny podlega efektywnemu wykonaniu, stanowi zatem realną dolegliwość, jaka dotknie sprawców pozostawiając ich w przekonaniu negatywnej oceny czynu, którego się dopuścili. Miarkując wysokość kary grzywny, oprócz okoliczności wskazanych powyżej Sąd miał na uwadze również sytuację materialną i osobistą oskarżonych. Przy kształtowaniu wysokości jednej stawki dziennej Sąd baczyl także, by nie przekraczała ona możliwości zarobkowych

i majątkowych oskarżonych. Wszyscy oskarżeni nie mają nikogo na swoim utrzymaniu. Ponadto są osobami młodymi, zdrowymi i zdolnymi do wykonywania pracy zarobkowej. Różnicując wysokość stawki dziennej pomiędzy oskarżonymi M. T., Ł. Z. a P. M. (1), Sąd miał na uwadze, że Ci pierwsi pracują i osiągają regularne dochody, natomiast P. M. (1) nie pracuje, nie uzyskuje dochodów i aktualnie kontynuuje naukę. W ocenie Sądu grzywny w orzeczonej wysokości z pewnością nie przekraczają możliwości i zdolności zarobkowych oskarżonych.

Ponieważ w przedmiotowej sprawie oskarżeni P. M. (1) oraz M. T. zostali zatrzymani w dniu 19 grudnia 2015 od godz. 01.40 do godz. 02.50, Sąd na podstawie art. 63 § 1 i 5 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zaliczył im okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w tym okresie, przyjmując że są one równoważne 2 dziennym stawkom grzywny.

Zgodnie z art. 57a § 2 kk skazując za występki o charakterze chuligańskim sąd orzeka nawiązkę na rzecz pokrzywdzonych.

W związku z powyższym Sąd orzekł od oskarżonych na rzecz pokrzywdzonego S. B. (1) nawiązki w kwocie po 7.000 złotych od każdego z nich, natomiast na rzecz pokrzywdzonych M. K. i J. B. nawiązki w kwocie po 2.000 złotych od każdego z oskarżonych. Mając na uwadze okoliczności sprawy, zdaniem Sądu nawiązki te stanowią właściwą i odpowiednią rekompensatą dla pokrzywdzonych. Zasądzone kwoty są adekwatne do doznanych przez pokrzywdzonych cierpień fizycznych i psychicznych.

W niniejszej sprawie oskarżyciel posiłkowy S. B. (1) był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika w osobie adwokata. Tym samym poniósł koszty należące do kosztów procesu (art. 616 § 1 pkt 2 kpk). W oparciu o treść art. 627 kpk od skazanego w sprawach z oskarżenia publicznego Sąd zasądza wydatki na rzecz oskarżyciela posiłkowego. Sąd na podstawie art. 627 kpk zasądził od oskarżonych na rzecz oskarżyciela posiłkowego kwoty po 448 złotych tytułem zwrotu wydatków związanych z ustanowieniem

w sprawie jednego pełnomocnika. Ponieważ zgodnie z art. 616 § 1 pkt 2 wydatki strony obejmują koszt ustanowienia w sprawie jednego pełnomocnika, oskarżycielowi posiłkowemu przysługuje zwrot kosztów zastępstwa adwokackiego

od oskarżonego, co do którego wydany został wyrok skazujący. Sąd zasądzając łącznie kwotę 1.344 złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego miał na uwadze na treść § 11 ust. 2 pkt 3 i ust. 7, § 15 ust. 1 i 3, § 17 pkt 1 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz. U. poz. 1800.). Sąd miał także na uwadze nakład pracy pełnomocnika oskarżyciela posiłkowego.

Na podstawie art. 627 kpk Sąd zasądził od oskarżonych na rzecz Skarbu Państwa kwotę po 230,06 złotych tytułem poniesionych wydatków. Składają się na nią następujące kwoty:

- 186,73 złotych – 1/3 kosztów związanych ze sporządzeniem opinii dotyczących rodzaju obrażeń doznanych przez pokrzywdzonych;

- 30 złotych – dane o karalności;

- 13,33 złotych – 1/3 ryczałtu za doręczenia korespondencji w postępowaniu przygotowawczym oraz sądowym.

Opłaty od skazania wobec oskarżonych zostały orzeczone na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 1 i art. 3 ust. 2 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 roku o opłatach w sprawach karnych (Dz. U. Nr 49, poz. 223 z 1983 roku z późn. zm.).

Oskarżeni są osobami młodymi, zdrowymi, zdolnymi do pracy. Tym samym mają możliwość zgromadzenia stosownych środków finansowych na uiszczenie kosztów procesu.